

Det indebærer jo altså, at man skal bedømme, om de kan sendes tilbage eller ej, og den vurdering skal Flygtningenævnet foretage.

Men bortset fra det skal personer, som er mistænkt for terrorisme, eller som er kendte terrorister, jo under alle omstændigheder stilles for en domstol. Der har vi jo Den Internationale Straffedomstol, som kommer til at træde i kraft snart, og det er vi fantastisk glade for, eller også skal de altså sættes for en dommer ved en dansk domstol. Det ligger også i selve det, at man ikke giver asyl, men skal bedømme, om de skal sendes ud, og så skal de sættes for en domstol enten i Danmark, hvis det er muligt, eller for Den Internationale Straffedomstol.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, jeg lader hr. Søren Søndergaard svare i første omgang.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første kunne jeg da også godt tænke mig at høre fru Elisabeth Arnolds holdning til det problem, der består i, at man altså også ved domstolene kan forholde domstolene oplysninger, sådan som vi ser på tingene. Jeg vil gerne have den radikale vurdering af dét spørgsmål.

Det andet, jeg vil sige til det, som den radikale ordfører sagde, er, at problemet er, at Flygtningenævnet skal træffe afgørelse om tilbagesendelse uden at have det fulde grundlag. Man kan jo sagtens forestille sig, at der er ting, som man netop ikke kan få oplyst, der har en betydning for, om man kan sende folk tilbage eller ej. Det er jo det, der er problemet. Der er jo ikke nogen idé i at sige, at man ikke vil give oplysningerne til den pågældende, det handler om; man vil ikke give dem til den pågældendes advokat; man vil heller ikke give dem til Flygtningenævnet. Men i det øjeblik, Flygtningenævnet skal afgøre, om man kan sende vedkommende tilbage, giver man bare det hele. Det er det, der er problemet. Derfor vil man få den situation, at der vil være elementer som grundlag for afgørelsen, der ikke vil blive oplyst.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold. Vi lader lige denne debat køre færdig, og derefter kommer integrationsministeren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det har hr. Søren Søndergaard fuldstændig ret i, men det fremgår også af nogle af de besvarelser og nogle af de høringssvar, der ligger i materialet bag lovforslaget, at i den situation må det forventes, at man i Flygtningenævnet simpelt hen er forsigtig og siger: På det grundlag, vi kender, må vi så vurdere, om personen kan sendes tilbage eller ej. Og hvis de ikke synes, at de har oplysninger nok til at kunne sende vedkommende tilbage med vished om, at vedkommende ikke vil blive udsat for andet end normal retsforfølgning, må de lade vedkommende blive, og sådan er dét.

Det står tydeligt i de underliggende bilag til lovforslaget, at Flygtningenævnet naturligvis er tvunget til at tage hensyn til de oplysninger, de får, hverken mere eller mindre, og så må de tage hensyn til de bestemmelser, der er i international lovgivning om ikke at sende folk tilbage til forfølgelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Først er det hr. Søren Søndergaard, og så går vi til ministeren.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har bare ét spørgsmål af måske næsten filosofisk karakter: Hvordan tager man hensyn til oplysninger, man ikke kender, og hvordan tager man hensyn til oplysninger, som man måske endda ikke kender eksistensen af?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Man kender formodentlig personens identitet, ellers kan man overhovedet ikke behandle personens asylansøgning, og man kender formodentlig også personens hjemland, ellers kan man heller ikke behandle vedkommendes asylansøgning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det bliver den tredje hele vejen rundt, og så er der lukket for den debat med fru Elisabeth Arnold, og derefter må den fortsætte med ministeren.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

En oplysning kunne jo f.eks. være, at man lige præcis havde været agent for en efterretningstje-